

สรุปข่าวประจำวัน ที่ 15-21 มิถุนายน 2565

โรงสีต้นทุนพุ่งขึ้นค่าสีข้าว 30% ปรับแผนผลิต-ติดโซลาร์รูฟลดค่าไฟ

ผู้ประกอบการโรงสีอ่วม ต้นทุนขนส่ง-ค่าไฟพุ่ง ยื้อไม่ไหวปรับขึ้นค่าสีข้าว 20-30% พร้อมปรับช่วงเวลาสีข้าวกลางวัน แห่ติดโซลาร์ลดค่าใช้จ่าย ซึ่งกำลังการผลิตทั่วประเทศจวบจาก 120 ล้านตัน เหลือ 70 ล้านตัน

นายรังสรรค์ สบายเมือง นายกสมาคมโรงสีข้าวไทย เปิดเผยประชาชาติธุรกิจว่า ขณะนี้ผู้ประกอบการโรงสีต้องปรับขึ้นค่าสีอีก 20-30% หลังจากที่ประสบภาวะต้นทุนการสีข้าวเพิ่มขึ้นจากปัจจัยค่าไฟฟ้าซึ่งเป็นต้นทุนหลัก บวกกับค่าขนส่งข้าวสารไปขายเริ่มปรับขึ้นตามการปรับราคาน้ำมันดีเซล นอกจากนี้ ยังต้องเตรียมปรับค่าแรงงานเพื่อสอดรับกับต้นทุนค่าครองชีพแรงงานที่ปรับเพิ่มขึ้นด้วย

“หลังจากที่มีการปรับขึ้นค่าไฟฟ้าต่อเนื่อง ทำให้ต้นทุนเพิ่มขึ้น เราก็มพยายามลดต้นทุนด้วยการหาเทคโนโลยีมาช่วยสีข้าวลดปัญหาข้าวหักให้น้อยลง และเพื่อให้ได้ข้าวตัน (ข้าวสาร) ในสัดส่วนที่เพิ่มมากขึ้น พยายามเก็บทุกอย่างที่พอทำได้ หรืออย่างการผลิตก็ต้องหันไปใช้ค่าไฟออฟพีคช่วงกลางวัน (21.00-06.00 น.) ซึ่งจะเสียค่าไฟลดลงประมาณสัก 60% จากปกติ”

หรืออีกแนวทางหนึ่งก็มีโรงสีประมาณ 10% เริ่มหันไปติดตั้งโซลาร์เซลล์เพื่อผลิตพลังงานไฟฟ้าใช้เอง ตอนกลางวัน ก็ช่วยลดค่าใช้จ่ายค่าไฟได้ 15-20% เพียงแต่ต้นทุนการติดตั้งแผงต้องลงทุนค่าติดตั้งค่อนข้างสูงในครั้งแรก จึงต้องออกแบบให้พอดีกับปริมาณไฟที่ใช้ เพราะหากผลิตเกินก็จะสูญเสียไป ไฟฟ้าส่วนเกินยังไม่สามารถขายคืนให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้ ทำได้เพียงเพื่อใช้เองประหยัดต้นทุนพลังงาน

นายรังสรรค์กล่าวว่า ในช่วง 7-8 ปีที่ผ่านมาธุรกิจโรงสีที่เคยมีสภาพคล่องสูง มีการขยายกำลังการผลิตไปมากกว่าข้าวเปลือก 4 เท่า จากปริมาณที่ผลผลิตได้ 28-30 ล้านตัน หรือประมาณ 120 ล้านตันข้าวเปลือก ขณะนี้ทางโรงสีก็ลดจำนวนลง ล่าสุดกำลังการผลิตเหลือเพียง 70-80 ล้านตัน และไม่มีโรงสีหน้าใหม่เข้ามาทำธุรกิจแล้ว

ส่วนโรงสีเดิมก็ขยับขยายไปทำธุรกิจอื่น ๆ ในรายที่ไม่มีทายาทสืบทอด อย่างไรก็ตาม คาดว่าธุรกิจโรงสีกำลังจะปรับเข้าสู่ภาวะสมดุล ซึ่งหากภาวะที่จะทำให้การแข่งขันสมบูรณ์ ควรต้องมีกำลังการผลิตมากกว่าข้าวเปลือก 1.5 เท่า หรือ 45 ล้านตัน เพราะผลผลิตตรงตัวอยู่ประมาณนี้ 28-30 ล้านตัน

“นโยบายประกันรายได้ ไม่ได้มีผลต่อการค้าขาย เราซื้อข้าวเปลือกตามราคาท้องตลาดปกติ โครงการนี้ไม่ได้มาแทรกแซงตลาด แต่ในแง่อื่นเหมือนงบประมาณภาษีหายไปเลย มันไม่ได้พัฒนาในรูปแบบของการปลูก ของการลงทุนทำนา หรือการเพิ่มผลผลิตอะไร ให้เพื่อให้อยู่ตลอดรอดฝั่งเป็นคราว ๆ ขอบเขตตรง ๆ ไม่ได้พัฒนาให้ยั่งยืน หากรัฐบาลยังคงเดินหน้าต่อโครงการประกันรายได้ปี 4 สถานการณ์อุตสาหกรรมก็ยังคงเหมือนเดิม เกษตรกรได้รับความช่วยเหลือโดยตรง แต่ควรมีเรื่องการพัฒนาเกษตรกรควบคู่กันไป โดยในส่วนของยุทธศาสตร์ข้าวยังเป็นเรื่องในห้วงประชุมและในตัวหนังสือไม่ได้ทำภาคปฏิบัติโดยตรง การทำก็ทำเพียงกลุ่มเล็ก ๆ จากจำนวนชาวนา 4 ล้านครัวเรือนไป 50-100 ครัวเรือนไม่มีผล เราต้องขยับขยายเพราะมีข้าราชการทั้งเกษตรทั้งพาณิชย์ ต้องช่วยกันเป็นเรื่องเป็นราวให้เห็นทางปฏิบัติจริง”

สำหรับการพัฒนาพันธุ์ข้าวใหม่ ๆ ถือเป็นเรื่องดี แต่การพัฒนาแต่ละสายพันธุ์ต้องใช้เวลา อย่างปัจจุบัน ชาวนาจะนิยมปลูกพันธุ์ข้าวชาวนุ่ม 79, 87 ซึ่งข้อดีคือผลผลิตต่อไร่สูง ส่วนราคาที่โรงสีรับซื้อยังคงใกล้เคียงกับราคา ข้าวขาวสำหรับการบริโภคภายใน หรือผลิตข้าวหนึ่ง และกระทบข้าวหอมปทุม ข้าวหอมมะลิ เป็นต้น ต้องยอมรับว่า ถึงจะมีข้อดีแต่ก็มีข้อเสีย

ดังนั้น ต้องพัฒนาให้แมตซ์กันให้ได้ แต่ละพื้นที่ก็ปลูกกันหลากหลายพันธุ์ บริหารจัดการยากขึ้น ด้วยความที่เราทำงานอยู่กับข้าวเราต้องพยายามบริหารจัดการให้ได้ ไม่ว่าจะผลดีอะไรมาเราก็รับซื้อหมด ต้องพยายามรักษาคุณภาพ เพราะเริ่มมีคอมเพลนว่าทำไมข้าวหนึ่งไทยไม่ร่วนแต่เหนียวๆ แต่ทั้งหลายทั้งมวลที่รัฐพัฒนาพันธุ์ยุทธศาสตร์ ข้าว จุดประสงค์เป้าหมายคือต้องการให้เกษตรกรอยู่ดีกินดี แต่ไปไม่ถึง ไปถึงแค่ชั่วคราว ต่อไปถ้ายังจ่ายกันอย่างนี้ก็เหมือนเดิม

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

“โรงสีขุนศรี” ผู้บุกเบิกแผงโซลาร์ : กอดสัญญาอายุ 25 ปี ขายไฟได้ 6.16 บาท 100%

ถ่ายทอดประสบการณ์ ‘โรงสีขุนศรี’ ผู้บุกเบิกแผงโซลาร์ : กอดสัญญาอายุ 25 ปี ขายไฟได้ 6.16 บาท 100% โรงสีข้าวเป็นธุรกิจเก่าแก่ ที่ต้องเผชิญความท้าทายจากปัจจัยต่างๆ ต่อเนื่อง ทั้งการแข่งขันที่รุนแรง ต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการโรงสีข้าวหลายรายต้องปรับตัวเพื่อให้ธุรกิจเก่าแก่นี้ยืนหยัดฝ่าวิกฤตไปได้

นายชาติ สุขศิริ กรรมการผู้จัดการ บริษัท โรงสีขุนศรี จำกัด กล่าวกับประชาชาติธุรกิจว่า ซึ่งตั้งอยู่ที่ อ. ไทรน้อย จ.นนทบุรี ผู้ประกอบการโรงสีที่ดำเนินธุรกิจมานาน 50-60 ปี ล่าสุดภายหลังจากที่หลายโรงสี ต้องเผชิญปัญหาการปรับค่าไฟฟ้า แต่โรงสีขุนศรีไม่ได้รับผลกระทบ เพราะโรงสีแห่งนี้ เป็น 1 ใน 2 โรงสีของประเทศไทยที่ได้เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการติดตั้งแผงโซลาร์รูฟหลังคาที่กระทรวงพลังงาน (โครงการพลังงานแห่งชาติ) เมื่อปี 2557-2558 โดยแปลงโฉมพื้นที่บนหลังคาโรงสี ขนาด 10 ไร่ เป็นพื้นที่ติดตั้งแผงโซลาร์ที่มีกำลังการผลิตไฟฟ้า 1 เมกะวัตต์ หรือ 1,000 กิโลวัตต์

“โครงการโซลาร์ขณะนั้นจะแตกต่างจากการติดตั้งโซลาร์ในปัจจุบัน คือ โรงสีจะสามารถผลิตและขายไฟฟ้าให้กับการไฟฟ้าได้ 100% ด้วยระยะเวลาทำสัญญา 25 ปี ในระดับราคาที่สูงถึง 6.16 บาท ขณะที่โรงสีหรือผู้ประกอบการที่ติดตั้งโซลาร์ในปัจจุบันจะต้องคิดเพื่อใช้เองเท่านั้นและคิดในอัตราค่าไฟ 1.80-2.00 บาท ยังไม่สามารถขายไฟได้ ด้วยเหตุนี้ทำให้โรงสีขุนศรีใช้เวลาเพียง 8 ปีก็สามารถคืนทุนที่ลงไปทั้งหมด 60 ล้านบาท

อย่างไรก็ตาม นายชาติ ยอมรับว่า สมัยก่อนการติดตั้งโซลาร์ในโครงการให้ราคาซื้อคืนสูง และซื้อคืน 100% แต่เม็ดเงินลงทุนครั้งแรกก็สูง โดยการติดตั้งแผง ขนาด 1 เมกะวัตต์ ติดตั้ง 60 ล้านบาทไม่รวมค่าบำรุงรักษา หากเทียบกับปัจจุบันการลงทุนโซลาร์ขนาดเท่ากันจะใช้เงินลงทุนเพียง 20 ล้านบาทเท่านั้น

แต่หากถามว่าการติดตั้งโซลาร์คุ้มหรือไม่ ตอบได้ว่าคุ้ม เพราะเสมือนเรามีกระแสไฟฟ้าขายรับเงิน กระเป๋าขาวจ่ายเงินค่าไฟ ส่วนรายได้ในแต่ละเดือนก็ขึ้นอยู่กับ “แสงแดด” หากแดดดีก็จะทำให้ปริมาณไฟได้มากขึ้น

“ธุรกิจไฟฟ้าโซลาร์สำหรับเรามองว่ามีความแน่นอนมีการตั้งราคาซื้อ แต่ต่างจากธุรกิจสีข้าวที่มีความผันผวนกว่าตามราคาพืช และเมื่อมีการแข่งขันสูง ต้องแย่งซื้อข้าวเปลือก งานน้อยก็ต้องสู้ไป แต่เราต้องอาศัยประสบการณ์ที่มีมา 50-60 ปี ในการบริหารจัดการทำให้มีกำไรทุกปี”

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

เปิด 248 ขั้นตอน ขึ้นทะเบียนผู้ผลิตอาหารส่งออกป็นจีน

กรมวิชาการเกษตร ตีวงเข้มระเบียบ 248 ขั้นตอนขึ้นทะเบียนผู้ผลิตอาหารส่งออกป็นจีน เงื่อนไขผู้ผลิตอาหารจะต้องขึ้นทะเบียนกับ GACC จึงจะส่งออกป็นจีนได้ ที่กรมวิชาการเกษตรรับผิดชอบสินค้า 9 กลุ่ม

วันที่ 16 มิถุนายน 2565 นายระพีภัทร์ จันทรศรีวงศ์ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร เปิดเผยหลังเป็นประธานในพิธีเปิดการอบรม เรื่อง “ระเบียบ 248 และขั้นตอนการขึ้นทะเบียนผู้ผลิตอาหารส่งออกป็นสาธารณรัฐประชาชนจีน ตามระเบียบ 248” ว่า นางสาวมณีนุชญา ไทยเศรษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กำชับให้กรมวิชาการเกษตรกำกับดูแลให้ผู้ส่งออกปฏิบัติตามกฎระเบียบและเงื่อนไขการนำเข้าของประเทศคู่ค้าอย่างเคร่งครัด

โดยมีผู้เข้ารับการอบรมจากบริษัทผู้ผลิตอาหารและเจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร จำนวน 481คน เนื่องจากสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ออกระเบียบว่าด้วยการขึ้นทะเบียนผู้ผลิตอาหารนำเข้าจากต่างประเทศ (ระเบียบ 248) ซึ่งมีผลบังคับใช้วันที่ 1 มกราคม 2565 ที่ผ่านมามีเงื่อนไขให้ผู้ผลิตอาหารจากต่างประเทศจะต้องขึ้นทะเบียนกับสำนักงานศุลกากรแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (GACC) ก่อนจึงจะสามารถนำสินค้าเข้าสาธารณรัฐประชาชนจีนได้

สำหรับการขึ้นทะเบียนแบ่งเป็น 2 รูปแบบ คือ สินค้าที่ผู้ผลิตอาหารขึ้นทะเบียนโดยตรงกับ GACC ผ่านเว็บไซต์ของ China Import Food Enterprise Registration (CIFER) และ สินค้าที่ผู้ผลิตอาหารต้องขึ้นทะเบียนผ่านหน่วยงานที่มีอำนาจของประเทศผู้ส่งออก (CA) จำนวน 18 กลุ่ม โดย CA ต้องตรวจสอบว่าสถานที่ผลิตอาหารดังกล่าวเป็นไปตามข้อกำหนดและเสนอรายชื่อพร้อมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปยัง GACC เพื่อพิจารณาขึ้นทะเบียน

ซึ่งกรมวิชาการเกษตรรับผิดชอบสินค้า 9 กลุ่ม ได้แก่ น้ำมันและไขมันเพื่อการบริโภค ผลิตภัณฑ์จากแป้งสาลีสำเร็จรูปยัดใส่ กรณีที่ไม่มีไส้หรือยัดไส้ด้วยผักหรือผลไม้ เมล็ดธัญพืชเพื่อการบริโภค ผลิตภัณฑ์เมล็ดธัญพืชขัดเพื่อการอุตสาหกรรมและมอลต์ ผักสด/อบแห้ง และเมล็ดถั่วอบแห้ง เมล็ดกาแฟและโกโก้ที่ยังไม่ผ่านการคั่ว เครื่องปรุงรส ถั่วเปลือกแข็งและเมล็ดพืช และ ผลไม้แห้ง โดยในปัจจุบันมีผู้ผลิตที่ได้รับการขึ้นทะเบียนผ่านกรมวิชาการเกษตรแล้วจำนวน 191 ราย

อธิบดีกรมวิชาการเกษตร กล่าวว่า จีนเป็นประเทศผู้นำเข้าสินค้าเกษตรที่สำคัญของไทย และให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยอาหารและสุขอนามัยพืช โดยเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2565 เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทยได้ลงพื้นที่จังหวัดจันทบุรีเพื่อติดตามการดำเนินงานตามมาตรการ zero covid ในสวนและโรงคัดบรรจุผลไม้ส่งออกจีน ซึ่งได้รับความชื่นชมในผลการดำเนินงานตามมาตรการดังกล่าว และเป็น next normal รวมถึงปัจจุบันจีนได้ประกาศใช้ระเบียบ 248 ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนผู้ผลิตอาหารนำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นระเบียบใหม่ที่ต้องดำเนินการ

โดยการยื่นคำขอผ่านเว็บไซต์กรมวิชาการเกษตรจึงจัดการฝึกอบรมในครั้งนี้ เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจในสาระสำคัญของระเบียบ 248 ขั้นตอนการขึ้นทะเบียนภายใต้การดำเนินงานของกรมวิชาการเกษตร การจัดการแมลงศัตรูในโรงเก็บ แมลงศัตรูผักสด และมาตรการป้องกันกำจัด รวมถึงสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปจัดเตรียมเอกสารและดำเนินการยื่นคำขอขึ้นทะเบียนผ่านเว็บไซต์ได้อย่างถูกต้อง โดยกรมวิชาการเกษตรพร้อมที่จะสนับสนุนให้ผู้ประกอบการได้รับการขึ้นทะเบียนให้มากที่สุดเพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพในการส่งออกสินค้าไปยังจีน

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

อลงกรณ์ ยืนยันไม่เคยสั่งกรรมการข้าวปลูกข้าวบัสมาตี ส่งซาอุฯ 30 ล้านตัน

“อลงกรณ์” เกรงวงการข้าวสับสนนโยบายกระทรวงเกษตรฯ ยืนยันไม่เคยสั่งการให้กรรมการข้าวปลูกข้าวบัสมาตีเพื่อส่งออกไปซาอุดีอาระเบีย 30 ล้านตัน

วันที่ 16 มิถุนายน 2565 นายอลงกรณ์ พลบุตร ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เปิดเผยว่า ตามที่มีสื่อมวลชนบางฉบับนำเสนอว่ากรรมการข้าวจะปลูกข้าวบัสมาตีเพื่อส่งออกไปซาอุดีอาระเบีย 30 ล้านตัน ตามนโยบายของที่ปรึกษารัฐมนตรีเกษตรฯ หลังจากเดินทางไปเยือนซาอุดีอาระเบียนั้น ขอชี้แจงว่า ไม่เคยให้สัมภาษณ์เรื่องนี้และไม่เคยบอกกรมข้าวให้ผลิตข้าวบัสมาตีเพื่อส่งออกข้าวบัสมาตี 30 ล้านตันไปซาอุดีอาระเบีย เนื่องจากเกรงว่าจะก่อให้เกิดความสับสนและเข้าใจผิดในนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งแม้แต่โฆษกรัฐบาลก็ยังอ้างอิงข่าวที่ผิดพลาดดังกล่าวนำไปแถลงข่าวในนามนายกรัฐมนตรีและรัฐบาล

นายอลงกรณ์ กล่าวว่า ตลอด 30 ปีที่ผ่านมา ไทยส่งออกข้าวโดยเฉลี่ยปีละไม่เกิน 10 ล้านตันส่วนใหญ่เป็นข้าวขาว ข้าวหนึ่ง และข้าวหอมมะลิ ประเทศไทยไม่เคยผลิตข้าวบัสมาตีเพื่อการส่งออกแม้แต่ต้นเดียว จะมีเพียงการทดลองวิจัยในอดีตนานมาแล้ว ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่จะมีนโยบายปลูกข้าวบัสมาตีเพื่อการส่งออกเพราะสภาพภูมิอากาศและพื้นที่ของประเทศไทยส่วนใหญ่ไม่เหมาะสมกับพันธุ์ข้าวดังกล่าว

นอกจากนี้ซาอุดีอาระเบียก็ไม่มีการนำเข้าข้าวในจำนวนมากขนาดนั้นเนื่องจากมีประชากรเพียง 30 กว่าล้านคน จึงมีการนำเข้าข้าวเพียงปีละ 1 ล้านตันเศษเท่านั้น จึงขอชี้แจงเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง
ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

ดีเซลขึ้น รถเกี่ยวข้าวตรึงราคา ชาวนาน่าเห็นใจ ปลูกข้าวไม่เหลือกำไร ยอมแบกต้นทุนแทน

ดีเซลขึ้น รถเกี่ยวข้าวตรึงราคา เห็นใจไม่ยอมซ้ำเติมชาวนา ปลูกข้าวไม่เหลือกำไร แต่หากปรับขึ้นจนถึง 40 บาทต่อลิตร ต้องขอปรับเพิ่ม ส่วนชาวนาอารัญรัฐบาลพิจารณาซื้อข้าวเปลือกตันหมื่นบาท

ผู้สื่อข่าวลงพื้นที่ ตำบลคุ้งพยอม อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี พูดคุยกับผู้ประกอบการรถเกี่ยวข้าว หนึ่งในอาชีพที่ได้รับผลกระทบในเรื่องของราคาน้ำมันดีเซลที่ปรับขึ้นอย่างต่อเนื่อง หลังจากที่คณะกรรมการบริหารกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง (กบน.) มีมติให้ปรับราคาน้ำมันดีเซลอีกครั้งจาก 34 บาทต่อลิตร เป็น 35 บาทต่อลิตร เหตุจากปัจจัยน้ำมันดิบในตลาดโลกปรับตัวสูงขึ้น โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ 14 มิ.ย.65 เป็นต้นไป

นายสายชล เขียววิชัย ผู้ประกอบการรถเกี่ยวข้าว เปิดเผยว่า ทำอาชีพนี้มา 13 ปี ปัจจุบันรับจ้างเกี่ยวข้าวไร่ละ 500 บาท พอมีกำไรเลี้ยงดูครอบครัว กระทั่งราคาน้ำมันดีเซลปรับขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนวันนี้มาหยุดอยู่ที่ 35 บาทต่อลิตร ประกอบกับค่าบำรุงรักษา และราคาอะไหล่ ก็ขยับขึ้นเช่นกัน ทำให้ตอนนี้ผู้ประกอบการเหลือกำไรต่อไร่ไม่มากนัก แต่ยังคงไม่ปรับราคาค่าเกี่ยวข้าว เนื่องจากรู้สึกเห็นใจ และไม่ยอมซ้ำเติมชาวนา แต่หากราคาน้ำมันยังปรับขึ้นไปจนถึงลิตรละ 40 บาท ผู้ประกอบการคงไม่สามารถแบกรับไหว ต้องขอปรับขึ้นอีกไร่ละ 50-100 บาท

นายไพฑูรย์ กมลศิลป์ ชาวนาพร้อมกับคนในครอบครัว ที่กำลังรอลุ้นปริมาณผลผลิตข้าวนาปรังที่เริ่มปลูกมาตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ เปิดเผยว่า ยึดอาชีพทำนามากว่า 30 ปี ปลูกข้าวสุพรรณบุรี 1 ทั้งในช่วงนาปรังและนาปี สำหรับต้นทุนการผลิตต่อไร่ในรอบการผลิตนี้อยู่ที่ 7,000-7,500 บาท ประกอบด้วยค่าเตรียมดิน 550 บาท ค่าเมล็ดพันธุ์ 500 บาท ค่าน้ำมันเครื่องสูบน้ำ 500 บาท ค่าปุ๋ยเคมี 1 กระสอบครึ่ง 2,475 บาท ค่าสารเคมีกำจัดวัชพืชและศัตรูพืช 1,000 บาท ค่าเก็บเกี่ยวและขนส่ง 600 บาท และค่าบริหารจัดการอื่นๆ อีกจำนวนหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีค่าเช่าที่นา ซึ่งจะต้องจ่ายเป็นข้าวเปลือกจำนวน 20 ถังต่อไร่

ปัจจุบันราคาข้าวเปลือกเจ้าสุพรรณบุรี 1 ในพื้นที่อยู่ประมาณตันละ 8,000-8,300 บาท ในส่วนของตนเองทำนาอยู่ 70 ไร่ ได้ผลผลิตประมาณ 56 ตัน หรือ 800 กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อคำนวณดูแล้ว การทำนารอบนี้ต้นทุน เหตุปัจจัยหลักมาจากค่าปุ๋ยเคมีและน้ำมันดีเซลที่เพิ่มขึ้น

ทั้งนี้ ตนอยากให้รัฐบาลเร่งแก้ไขปัญหาราคาต้นทุนการผลิตของเกษตรกร รวมไปถึงพิจารณาปรับราคาข้าวเปลือกขึ้นไปเป็นตันละ 10,000 บาท เพื่อให้ชาวนาได้เงินค่าขายข้าวกลับมาเป็นต้นทุนการผลิตในรอบต่อไป และหวังว่าราคาต้นทุนการผลิตข้าวนาปีจะลดลง แต่ถ้าหากสถานการณ์ยังไม่ดีขึ้น ชาวนาบางส่วนคงจำเป็นต้องหยุดทำนาชั่วคราว

ที่มา ข่าวสดออนไลน์

เกษตรกรด้าน Thai Rice NAMA หนุนทำนาลดปล่อยก๊าซมีเทน

เกษตรกร ด้านโครงการ Thai Rice NAMA เดินหน้าส่งเสริมและพัฒนาการผลิตข้าวด้วยเทคโนโลยี 4 ป. ลดปล่อยก๊าซมีเทน หนุนเกษตรกรทำนาลดก๊าซเรือนกระจก ลดต้นทุน เพิ่มรายได้ พร้อมเตรียมเสนอ Thai Rice GCF เพิ่มศักยภาพของชาวนาในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมั่นคง

วันที่ 20 มิถุนายน 2565 นายสมชวน รัตนมังคลานนท์ รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยหลังร่วมหารือกับ ดร.แมทเทียส บิกเคิล (Dr. Matthias Bickel) ผู้อำนวยการกลุ่มโครงการด้านการเกษตรและอาหาร องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของเยอรมัน (GIZ) ประเทศไทย ว่าองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของเยอรมัน (GIZ) ประเทศไทย ได้รายงานความก้าวหน้าการดำเนินงานโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดภาวะโลกร้อนจากการทำนาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Thai Rice NAMA)

และหารือการพัฒนาโครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวที่เท่าทันต่อสภาพภูมิอากาศ (Thai Rice GCF) ซึ่งการดำเนินงานโครงการ Thai Rice NAMA ในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคกลาง (ชัยนาท สิงห์บุรี อ่างทอง พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี และสุพรรณบุรี) มีความก้าวหน้าในการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตข้าวด้วยเทคโนโลยีลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ด้วยกลุ่มเทคโนโลยีหลักประกอบด้วย 4 ป.

ประกอบด้วย 1.การจัดการน้ำแบบเปียกสลับแห้งในการปลูกข้าว ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่สำคัญที่มีศักยภาพลดการปล่อยก๊าซมีเทนได้สูงถึง 70% และไม่มีผลทำให้ผลผลิตต่อไร่ต่ำลง 2.เทคโนโลยีการปรับระดับพื้นที่นาด้วยระบบเลเซอร์ (Laser land levelling : LLL) ที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการน้ำในนาข้าวแบบเปียกสลับแห้ง ซึ่งทั้งสองเทคโนโลยีนี้จะลดปริมาณการใช้น้ำลงได้ประมาณ 40% รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพของปุ๋ยที่สามารถกระจายได้อย่างสม่ำเสมอทั่วทั้งแปลงและทำให้ได้ผลผลิตสูงขึ้น

3.เทคโนโลยีการใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินที่จะช่วยลดปริมาณการใช้ปุ๋ยลงได้ประมาณ 20% จากที่ใช้โดยทั่วไป 4.การส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจให้เป็นทางเลือกในการลดการเผาตอซังและฟางข้าว เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและลดปริมาณ PM 2.5 ในอากาศ ซึ่งทั้ง 4 เทคโนโลยีข้างต้น นอกจากจะช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและจะเกิดผลประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิตที่ช่วยลดต้นทุนการผลิต และทำให้ชาวนามีรายได้สูงขึ้นด้วยเช่นกัน

นายสมชวนกล่าวเพิ่มเติมว่า สำหรับโครงการ Thai Rice NAMA จะสิ้นสุดลงในปี 2566 ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมการข้าว และ GIZ ได้มีการพัฒนาโครงการ Thai Rice GCF เพื่อเสนอต่อ Green

Climate Fund; GCF เพื่อขยายผลการทำนาที่ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มศักยภาพการปรับตัว (adaptation) ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate resilient) เป้าหมาย 15 จังหวัด

โดยโครงการนี้จะเป็นโอกาสสำคัญที่จะช่วยสนับสนุนการเพิ่มศักยภาพของชาวนาในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมั่นคง รวมทั้งขยายพื้นที่การทำนาแบบลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยเฉพาะก๊าซมีเทนได้อย่างยั่งยืน

ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาข้อเสนอโครงการ Thai Rice GCF ได้อย่างสอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของประเทศ รวมทั้งการมีส่วนร่วมของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในการดำเนินงานโครงการความร่วมมือไทย-เยอรมันด้านพลังงาน คมนาคม และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Thai-German Cooperation-Energy, Mobility and Climate : TGC-EMC) ในภาคส่วนชีวมวล

ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนให้ภาคเกษตรกรเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนการแก้ไขปัญหาสภาพภูมิอากาศตามเจตนารมณ์ที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ประกาศใน COP26 ให้บรรลุเป้าหมายลดคาร์บอน ภายในปี ค.ศ. 2050 (พ.ศ. 2593) และเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ได้ในปี ค.ศ. 2065 (พ.ศ. 2608) ต่อไป

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

xx

เวียตนาม

สัปดาห์ที่ผ่านมา ภาวะราคาข้าวทรงตัวในระดับสูงเนื่องจากยังคงมีความต้องการข้าวจากประเทศในแถบเอเชีย เช่น ฟิลิปปินส์ จีน และจากประเทศในแอฟริกา ขณะที่อุปทานข้าวในตลาดเริ่มมีเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีการเก็บเกี่ยวผลผลิตข้าวฤดูการผลิตฤดูร้อน-ฤดูใบไม้ร่วง (the summer-autumn crop) โดยราคาข้าวขาว 5% อยู่ที่ระดับ 420-425 เหรียญสหรัฐต่อดัน เท่ากับเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา

วงการค้าระบุว่า ความต้องการข้าวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากประเทศต่างๆกำลังหาซื้อข้าวเพิ่มขึ้น ท่ามกลางความกังวลว่าราคาอาหารโลกจะสูงขึ้นอีก ขณะที่ราคาข้าวเปลือกในประเทศขยับขึ้นเล็กน้อยจากสัปดาห์ก่อน และอาจกดดันราคาส่งออกข้าวให้ปรับตัวสูงขึ้นในสัปดาห์ต่อไป

ขณะที่การเก็บเกี่ยวผลผลิตในช่วงฤดูร้อน-ฤดูใบไม้ร่วง (the summer-autumn crop) ในพื้นที่สามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง (the Mekong Delta) คาดว่าจะมีปริมาณสูงสุดในช่วงระหว่างกลางเดือนกรกฎาคมถึงกลางเดือนสิงหาคมนี้

กรมศุลกากรเวียตนาม (the Customs Department) รายงานว่า ในเดือนพฤษภาคม 2565 เวียตนามส่งออกข้าวจำนวน 710,371 ตัน มูลค่าประมาณ 347.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ราคาส่งออกเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 488.7 เหรียญสหรัฐต่อดัน โดยปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้น 13.3% และ 2.4% แต่ราคาส่งออกเฉลี่ยลดลง 9.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (เดือนพฤษภาคม 2564 เวียตนามส่งออกข้าวได้ประมาณ 626,750 ตัน มูลค่าประมาณ 339.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ราคาส่งออกเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 541.0 เหรียญสหรัฐต่อดัน) แต่ถ้าเทียบกับเดือนเมษายน 2565 ปริมาณเพิ่มขึ้น 27.8% มูลค่าเพิ่มขึ้น 25.8% แต่ราคาส่งออกเฉลี่ยลดลง 1.6% (เดือนเมษายน 2565 เวียตนามส่งออกข้าวจำนวน 555,769 ตัน มูลค่าประมาณ 276.0 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ราคาส่งออกเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 496.5 เหรียญสหรัฐต่อดัน)

ในช่วง 5 เดือนแรกของปีนี้ (มกราคม-พฤษภาคม 2565) เวียดนามส่งออกข้าวจำนวน 2,768,776 ตัน มูลค่าประมาณ 1,353.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ราคาส่งออกเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 489 เหรียญสหรัฐต่อตัน โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 6.6% แต่มูลค่าลดลง 4.0% และราคาส่งออกเฉลี่ยลดลง 9.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (เดือนมกราคม-พฤษภาคม 2564 เวียดนามส่งออกข้าวได้ 2,598,446 ตัน มูลค่าประมาณ 1,410.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ราคาส่งออกเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 542.8 เหรียญสหรัฐต่อตัน)

ตลาดสำคัญในช่วง 5 เดือนแรกของปีนี้ (มกราคม-พฤษภาคม 2565) ได้แก่ ประเทศฟิลิปปินส์ซึ่งเวียดนามส่งออกจำนวน 1,270,478 ตัน มูลค่าประมาณ 589.81 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปริมาณเพิ่มขึ้น 34.58% มูลค่าเพิ่มขึ้น 17.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 45.89% ของปริมาณส่งออกทั้งหมด และ 43.57% ของมูลค่าการส่งออกข้าวทั้งหมด ตามลำดับ ตามด้วยประเทศจีนประมาณ 388,616 ตัน มูลค่าประมาณ 203.34 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณลดลง 19.52% และมูลค่าลดลง 19.61% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 14.04% และ 15.02% ของการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ ประเทศไต้หวันประมาณ 273,078 ตัน มูลค่าประมาณ 117.96 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 36.97% มูลค่าเพิ่มขึ้น 16.84% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 9.86% และ 8.71% ของการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ) ประเทศกาน่าประมาณ 158,276 ตัน มูลค่าประมาณ 80.49 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณลดลง 41.39% และมูลค่าลดลง 49.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 5.72% และ 5.95% ของการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ) ประเทศมาเลเซียประมาณ 162,465 ตัน มูลค่าประมาณ 74.45 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 18.97% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 2.48% เมื่อเทียบกับปีก่อน (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 5.87% และ 5.5% ของการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ)

สิงคโปร์ประมาณ 34,666 ตัน มูลค่าประมาณ 19.70 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณและมูลค่าลดลง 31.76% และ 32.93% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 1.25% และ 1.46% ของการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ) ฮองกงประมาณ 28,315 ตัน มูลค่า 16.07 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณลดลง 20.39% และมูลค่าลดลง 26.21% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 1.02% และ 1.19% ของการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ) โมซัมบิกประมาณ 26,115 ตัน มูลค่า 13.71 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปริมาณเพิ่มขึ้น 47.09% มูลค่าเพิ่มขึ้น 27.31% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 0.94% และ 1.01% ของการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ) อินโดนีเซียประมาณ 23,093 ตัน มูลค่าประมาณ 11.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปริมาณเพิ่มขึ้น 65.13% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 56.39% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 0.83% และ 0.83% ของการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ) สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ประมาณ 21,471 ตัน มูลค่าประมาณ 13.46 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 17.57% มูลค่าเพิ่มขึ้น 19.93% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 0.78% และ 0.99% ของการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ)

ออสเตรเลียประมาณ 17,425 ตัน มูลค่าประมาณ 11.53 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปริมาณเพิ่มขึ้น 7.58% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 12.89% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ซาอุดีอาระเบียประมาณ 15,583 ตัน มูลค่าประมาณ 10.37 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปริมาณเพิ่มขึ้น 44.37% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 51.01% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สหรัฐฯประมาณ 12,464 ตัน มูลค่าประมาณ 9.88 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปริมาณเพิ่มขึ้น 62.4% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 71.35% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ใต้หวันประมาณ 8,629 ตัน มูลค่าประมาณ 4.17

ล้านเหรียญสหรัฐฯ ปริมาณลดลง 11.56% และมูลค่าลดลง 21.53% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา เนเธอร์แลนด์ประมาณ 4,601 ตัน มูลค่าประมาณ 3.14 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปริมาณเพิ่มขึ้น 1.01% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 4.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา แทนซาเนียประมาณ 3,785 ตัน มูลค่าประมาณ 2.42 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปริมาณลดลง 36.92% และมูลค่าลดลง 34.92% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา แอฟริกาใต้ประมาณ 2,697 ตัน มูลค่าประมาณ 1.74 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปริมาณเพิ่มขึ้น 14.01% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 15.98% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โปแลนด์ประมาณ 2,408 ตัน มูลค่าประมาณ 1.69 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปริมาณลดลง 17.84% และมูลค่าลดลง 8.29% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ฝรั่งเศสประมาณ 1,723 ตัน มูลค่าประมาณ 1.22 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปริมาณเพิ่มขึ้น 5.84% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 10.67% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา รัสเซียประมาณ 1,199 ตัน มูลค่าประมาณ 0.804 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปริมาณเพิ่มขึ้น 56.32% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 47.15% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา เบลเยียมประมาณ 980 ตัน มูลค่าประมาณ 0.516 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปริมาณลดลง 25.02% และมูลค่าลดลง 41.67% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา เซเนกัลประมาณ 948 ตัน มูลค่าประมาณ 0.511 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปริมาณเพิ่มขึ้น 237.37% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 182.53% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา เป็นต้น

กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า (the Ministry of Industry and Trade) ระบุในระหว่างการประชุมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมข้าวของเวียดนามว่า แม้เวียดนามจะเผชิญกับอุปสรรคในการส่งออกข้าวท่ามกลางความต้องการข้าวในตลาดที่เพิ่มขึ้น แต่คาดว่าในช่วงท้ายของปีนี้ การส่งออกข้าวจะดีขึ้น โดยเฉพาะในตลาดฟิลิปปินส์และจีน เนื่องจากคาดว่าผลผลิตข้าวของจีนลดลงจากผลกระทบจากภาวะน้ำท่วม ขณะที่สต็อกข้าวของฟิลิปปินส์ก็ลดลงอย่างรวดเร็ว โดยคาดว่าจะการส่งออกข้าวในปีนี้จะอยู่ที่ประมาณ 6.4 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2564 ประมาณ 200,000-300,000 ตัน

นาย Nguyen Quoc Toan ผู้อำนวยการกรมแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและพัฒนาตลาด (Director of the Department of Agricultural Product Processing and Market Development) กล่าวว่า การส่งออกข้าวค่อนข้างคึกคักเนื่องจากความต้องการที่แข็งแกร่งจากหลายตลาด เช่น จีน บังกลาเทศ อิหร่าน และศรีลังกา นอกจากนี้ การส่งออกข้าวไปยังสหภาพยุโรปคาดว่าจะเพิ่มขึ้นมากในปี 2565 เนื่องมาจากแรงจูงใจจากข้อตกลงการค้าเสรีระหว่างสหภาพยุโรปและเวียดนาม (the EU-Vietnam Free Trade Agreement; EVFTA)

นาง Nguyen Thi Thu Thuy รองผู้อำนวยการศูนย์สนับสนุนการส่งออก กรมส่งเสริมการค้า กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า (Deputy Director of the Export Support Center, Trade Promotion Department) กล่าวว่า การวิเคราะห์เชิงลึกจากมุมมองของโครงสร้างสินค้าที่ผลิตและส่งออกตลอดจนราคาข้าว พบว่าในอดีตข้าวคุณภาพสูงมีสัดส่วนเพียง 35-40% ของโครงสร้างการผลิตข้าว แต่ในปี 2563 ข้าวคุณภาพสูงมีสัดส่วนสูงถึง 75-80% ซึ่งทำให้ราคาข้าวส่งออกของเวียดนามเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา

โดยโครงสร้างการส่งออกข้าวของเวียดนามยังคงเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องในทิศทางของการเพิ่มขึ้นของปริมาณข้าวหอม ข้าวพิเศษ ข้าวญี่ปุ่น ข้าวขาวคุณภาพสูง ซึ่งส่งผลให้ราคาข้าวสูงขึ้นและมูลค่าเพิ่ม และเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการส่งออกข้าว อุตสาหกรรมข้าวจำเป็นต้องทบทวนความต้องการนำเข้าของแต่ละตลาด ระบุตลาดที่บริโภคข้าวเกรดธรรมดา ราคาต่ำ ตลาดข้าวคุณภาพสูง ตลาดข้าวหอม นอกจากนี้ เวียดนามยังต้องให้ความสำคัญกับนโยบายการค้ากับประเทศต่างๆ ในภูมิภาค โดยใช้ประโยชน์จากข้อได้เปรียบของข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) อย่างเต็มที่ด้วย

สำนักข่าว Bloomberg รายงานว่า รัฐบาลเวียดนามได้สั่งการให้กระทรวงเกษตรฯ ดำเนินการวางแผนและจัดสรรที่ดินประมาณ 6.25 ล้านไร่ สำหรับการปลูกข้าวเปลือกคุณภาพสูง (high-quality paddy rice) ในเขตพื้นที่สามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง (Mekong Delta)

โดยรองนายกรัฐมนตรีได้ออกแถลงการณ์เรื่องดังกล่าวเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2565 ที่ผ่านมา ซึ่งการพิจารณาดำเนินการในครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของความพยายามของรัฐบาลในด้านความมั่นคงด้านอาหาร และเพิ่มการส่งออกสินค้าเกษตร รวมทั้งเพิ่มรายได้ของเกษตรกร

ทั้งนี้ ตามรายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (the General Statistics Office; GSO) พื้นที่สามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงเป็นแหล่งผลิตข้าวได้มากกว่า 50% ของผลผลิตข้าวทั้งหมดของเวียดนามและผลผลิตข้าวจากแหล่งนี้คิดเป็นสัดส่วนของการส่งออกข้าวของเวียดนามประมาณ 95% โดยในปี 2020 เขตสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงมีพื้นที่เพาะปลูกข้าวประมาณ 25 ล้านไร่ และคิดเป็น 55% ของพื้นที่ปลูกข้าวทั้งหมดของประเทศ

ที่มา *Oryza.com*

กัมพูชา

สหพันธ์ข้าวกัมพูชา (Cambodian Rice Federation; CRF) ประกาศราคาส่งออกข้าวประจำวันที่ 15 มิถุนายน 2565 ดังนี้

1.ข้าวหอม Malys Angkor (Premium Jasmine Rice) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 880 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) เพิ่มขึ้นจากราคาวันที่ 26 เมษายน 2565 ที่ 770 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) 2.ข้าวหอม Fragrant Rice (Sen Kra Ob - SKO) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 840 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) เพิ่มขึ้นจากราคาวันที่ 26 เมษายน 2565 ที่ 740 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) 3.ข้าวขาว (Premium White Rice / Soft cooking) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 560 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) เพิ่มขึ้นจากราคาวันที่ 26 เมษายน 2565 ที่ 500 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) 4.ข้าวึ่ง (Parboiled Rice) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 520 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) เพิ่มขึ้นจากราคาวันที่ 26 เมษายน 2565 ที่ 485 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB)

5.ข้าวหอมอินทรี (Organic Premium Jasmine Rice) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 1,350 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) เพิ่มขึ้นจากราคาวันที่ 26 เมษายน 2565 ที่ 1,280 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) 6.ข้าวขาวอินทรี (Organic White Rice) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 980 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) เพิ่มขึ้นจากราคาวันที่ 26 เมษายน 2565 ที่ 960 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) 7.ข้าวึ่งอินทรี (Organic Parboiled Rice) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 1,100 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) ลดลงจากราคาวันที่ 26 เมษายน 2565 ที่ 1,120 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB)

8.ข้าวกล้องหอม (Brown Jasmine Rice) ราคาอยู่ที่ 690 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) เท่ากับราคาวันที่ 26 เมษายน 2565 ที่ 690 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) 9.ข้าวกล้อง (Brown Rice) ราคาอยู่ที่ 450 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) เท่ากับราคาวันที่ 26 เมษายน 2565 ที่ 450 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB)

คณะกรรมการบริหารจัดการภัยพิบัติแห่งชาติของกัมพูชา รายงานว่า พายุฤดูร้อนที่เกิดขึ้นตั้งแต่ต้นเดือนเมษายน 2565 มาจนถึงปัจจุบัน ทำให้เกิดฝนตกหนักและลมแรงในหลายพื้นที่ของกัมพูชา ทำให้พื้นที่ปลูกข้าวได้รับความเสียหายมากกว่า 43,000 ไร่ และทำให้มีผู้เสียชีวิต 14 คน รวมทั้งมีน้ำท่วมบ้านเรือนประชาชน โดยเฉพาะจังหวัดที่อยู่ในพื้นที่ตอนเหนือ และตะวันตก

ที่มา *Oryza.com*

เมียนมา

สำนักข่าว Xinhua รายงานโดยอ้างสหพันธ์ข้าวเมียนมาร์ (the Myanmar Rice Federation (MRF)) ว่าในเดือนพฤษภาคม 2565 เมียนมาร์ส่งออกข้าวสารประมาณ 94,691 ตัน (ลดลงประมาณ 34% เมื่อเทียบกับเดือนก่อน) และข้าวหัก (broken rice) ประมาณ 58,815 ตัน (ลดลงประมาณ 45% เมื่อเทียบกับเดือนก่อน)

ทั้งนี้ เมียนมาร์ส่งออกข้าวสารไปยัง 16 ประเทศ ได้แก่ มาดากัสการ์ ฟิลิปปินส์ อิตาลี โปแลนด์ และจีน เป็นต้น ส่วนข้าวหักส่งออกไปยัง 9 ประเทศ ได้แก่ เบลเยียม จีน โปแลนด์ และเนเธอร์แลนด์ เป็นต้น โดยเมียนมาร์ส่งออกข้าวสารและข้าวหักจำนวน 146,753 ตัน ไปทางเรือบรรทุกสินค้าทางทะเล และข้าวสารและข้าวหักจำนวน 6,753 ผ่านทางด่านชายแดน

ที่มา *Oryza.com*

ฟิลิปปินส์

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา รายงานว่า นาย Carlos Dominguez III รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังฟิลิปปินส์ กล่าวเตือนรัฐบาลชุดต่อไปไม่ควรยกเลิกกฎหมายเปิดเสรีการนำเข้าข้าว (The Rice Tariffication Law: RTL) หลังจากว่าที่ประธานาธิบดีคนใหม่ นายเฟอร์ดินานด์ มาร์กอส จูเนียร์ ได้เคยประกาศในระหว่างการรณรงค์หาเสียงว่า จะลดราคาข้าวในท้องตลาดเหลือ 20 - 30 เปโซต่อกิโลกรัม และจะทบทวนยกเลิกกฎหมาย RTL ที่ทำให้ชีวิตของชาวนาฟิลิปปินส์แย่ลง

ทั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังฟิลิปปินส์ได้ชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ ของกฎหมายดังกล่าวต่อผู้บริโภคชาวฟิลิปปินส์ เนื่องจากมีส่วนทำให้ราคาข้าวสำหรับผู้บริโภคลดลงในท้องตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับชาวฟิลิปปินส์ที่มีรายได้น้อยซึ่งต้องใช้จ่ายเงินถึงประมาณร้อยละ 16 ของงบประมาณครัวเรือนทั้งหมดเพื่อซื้อข้าว โดยปัจจุบันราคาข้าวทั่วไป ณ เดือนเมษายน 2565 เฉลี่ยอยู่ที่ 39.13 เปโซ ต่อกิโลกรัมถูกลงเกือบ 6.91 เปโซต่อกิโลกรัมเมื่อเทียบกับราคาข้าวในปี 2561 ซึ่งเป็นช่วงที่อุปทานข้าว ขาดแคลนส่งผลให้ราคาข้าวพุ่งสูงถึง 46.04 เปโซต่อกิโลกรัม นอกจากนี้ ในปี 2561 พบว่าอัตราเงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้นมาก ซึ่งปัจจัยหลักเกิดจากสินค้าข้าวมีราคาแพงและกลายเป็นสาเหตุสำคัญที่นำไปสู่การตราพระราชบัญญัติสาธารณรัฐเลขที่ 11203 หรือ กฎหมาย RTL ในปี 2562 โดยได้ยกเลิกโควตานำเข้าหรือนโยบายการจำกัดการนำเข้าข้าวเชิงปริมาณที่บังคับใช้มานานหลายทศวรรษในการปกป้องผู้ผลิตข้าวในประเทศและ ยังทำให้ระดับหนี้ของสำนักงานอาหารแห่งชาติ (National Food Authority: NFA) พุ่งสูงขึ้น

โดยก่อนหน้านี้ที่กฎหมาย RTL จะมีผลบังคับใช้พบว่า หน่วยงาน NFA มีหนี้สินสะสมมากประมาณ 1.65 แสนล้านเปโซ เนื่องจากต้องเข้าไปแทรกแซงตลาดโดยการจำหน่ายข้าวในราคาถูกกว่าราคาที่รับซื้อ มา นอกจากนี้ ในช่วงระหว่าง ปี 2548 – 2561 หน่วยงาน NFA ยังได้รับเงินอุดหนุนจากภาษีประมาณ 1.1 หมื่นล้านเปโซต่อปี แต่ก็ไม่สามารถทำให้ราคาข้าวลดลงได้มากนัก

ทั้งนี้ ก่อนการบังคับใช้กฎหมาย RTL รัฐบาลฟิลิปปินส์มอบหมายให้หน่วยงาน NFA เป็นผู้บริหารการนำเข้าข้าวเพื่อความมั่นคงของประเทศเพียงหน่วยงานเดียว โดยมีผู้ค้าเอกชนเพียงสองถึงสามรายที่ได้รับใบอนุญาตนำเข้า ทำให้หน่วยงาน NFA สามารถควบคุมราคาและอุปทานข้าวของประเทศ ผ่านการสำรองในคลังสินค้าและการปฏิบัติที่บิดเบือนตลาดอื่นๆ แต่ภายใต้กฎหมาย RTL บทบาทของหน่วยงาน NFA ได้ถูกยกเลิกไป โดยจำกัดบทบาทเฉพาะการควบคุมปริมาณสต็อกข้าวฉุกเฉินภายในประเทศที่จัดซื้อจาก ผู้ปลูกในข้าวเปลือกในท้องถิ่นเท่านั้น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังฟิลิปปินส์กล่าวเพิ่มเติมว่า หลังจากความพยายามที่ล้มเหลวมากกว่า 30 ปี ในที่สุดการตรากฎหมาย RTL ก็ประสบความสำเร็จเพื่อเปิดตลาดข้าวของฟิลิปปินส์และส่งผลให้ข้าวซึ่งเป็นอาหารหลักของชาวฟิลิปปินส์ทั้งประเทศกว่า 100 ล้านคน มีราคาลดลงและในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาพบว่าสินค้าข้าวไม่ได้มีส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อในประเทศอีกต่อไป นอกจากนี้ เมื่อภาคเอกชนได้รับอนุญาตให้มีการนำเข้าโดยเสรี ส่งผลให้รายได้จากการจัดเก็บภาษีนำเข้าข้าวเพิ่มขึ้นอีกด้วย โดยนับตั้งแต่กฎหมาย RTL มีผลบังคับใช้ตั้งแต่เดือนมีนาคม 2562 ถึงเดือนธันวาคม 2564 มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีนำเข้าข้าวมีมูลค่ารวม 4.04 หมื่นล้านบาท แบ่งเป็นในปี 2562 จำนวน 1.21 หมื่นล้านบาท ปี 2563 จำนวน 9.3 พันล้านบาท และปี 2564 จำนวน 1.89 หมื่นล้านบาท รวมทั้งข้อมูลล่าสุดจากกรมศุลกากรฟิลิปปินส์ ณ เดือนเมษายน 2565 สามารถจัดเก็บภาษีนำเข้าข้าวสะสมรวม 4.66 หมื่นล้านบาท

นอกจากนี้ ในรายงานประจำปี 2564 ที่เผยแพร่เมื่อต้นเดือนที่ผ่านมาของกระทรวงการคลังฟิลิปปินส์ระบุว่า ภาษีนำเข้าข้าวได้ช่วยสร้างหลักประกันให้กับรัฐบาลในการสนับสนุนทางการเงินอย่างต่อเนื่องและเพียงพอสำหรับการจัดสรร ใช้จ่ายเพื่อพัฒนาความสามารถทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมข้าวภายในประเทศ (RCEF) มูลค่า 1 หมื่นล้านบาทต่อปีสำหรับเกษตรกรชาวนาที่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากการนำเข้าข้าวราคาถูก โดยงบประมาณที่ถูกจัดสรรเข้ากองทุน RCEF จะถูกนำไปใช้เฉพาะโครงการที่จะเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรชาวนาในการจัดหาปุ๋ย เครื่องจักรและอุปกรณ์ทางการเกษตร เมล็ดพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูงและสินค้าเกษตรอื่น ๆ รวมทั้งโครงการฝึกอบรมทักษะการใช้เทคโนโลยีเครื่องจักรและเทคนิคการเกษตรสมัยใหม่ โดยผลการดำเนินงานจากกองทุน RCEF พบว่าเกษตรกรชาวนามากกว่าหนึ่งล้านคนสามารถเข้าถึงอุปกรณ์การเกษตรจำนวน 13,499 หน่วย และอีกหลายพันรายการกำลังถูกจัดส่งไปให้เกษตรกรชาวนามากขึ้น รวมทั้งเกษตรกรชาวนาหลายหมื่นคน สหกรณ์และสมาคมเกษตรกรชาวนาได้มีโอกาสเข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการ การบรรยายสรุป ทางเทคนิค และการฝึกอบรมในโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นใหม่ 90 แห่งและโรงเรียนเกษตรขั้นสูงกว่า 43 แห่ง ทั่วประเทศตามรายงานของกระทรวงการคลัง

นอกจากนี้ ในรายงานการพัฒนาเศรษฐกิจระดับคณะรัฐมนตรีระหว่างหน่วยงาน ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธานระบุว่า กฎหมายเปิดเสรีนำเข้าข้าวจะช่วยเร่งการเติบโตของภาคการเกษตรและอำนวยความสะดวกในการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของเศรษฐกิจ ด้วยผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 0.13 ภายในในปี 2568 อ้างอิงการประมาณการของสำนักงานเศรษฐกิจและการพัฒนาแห่งชาติ

นาย Raul Montemayor ผู้จัดการสหพันธ์เกษตรกรอิสระ (FFF) ออกมาโต้แย้งข้อแนะนำของกระทรวงการคลังดังกล่าว โดยอ้างว่าในช่วงที่กฎหมาย RTL บังคับใช้ ราคาข้าวลดลงเพียงเล็กน้อยจากช่วงก่อนที่มีการควบคุมการนำเข้าข้าว โดยอ้างอิงข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งฟิลิปปินส์ระบุว่าราคาข้าวทั่วไป ขณะนี้อยู่ที่ 37.60 เปโซต่อกิโลกรัมต่ำกว่าปี 2559 ที่มีราคาอยู่ที่ 39.02 เปโซต่อกิโลกรัม และปี 2560 ที่มีราคาอยู่ที่ 39.52 เปโซต่อกิโลกรัมเท่านั้น

ทั้งนี้ แม้ว่ากฎหมาย RTL จะอนุญาตให้นำเข้าข้าวราคาถูกได้อย่างเสรี แต่ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่กับผู้นำเข้าและผู้ค้า โดยไม่ได้ส่งต่อไปยังผู้บริโภค นอกจากนี้ การนำเข้าส่วนใหญ่เป็นข้าวเกรดพรีเมียมเพื่อจำหน่ายให้กับผู้บริโภคที่มีฐานะดีไม่ใช่ข้าวเกรดต่ำที่ NFA เคยนำเข้ามาก่อนหน้านี้ เพื่อช่วยเหลือคนยากจน ทำให้เป็นเหตุผลที่ทำให้ไม่ผู้บริโภครชาวฟิลิปปินส์ที่มีฐานะยากจนในปัจจุบันจึงยังคงจ่ายเงินซื้อข้าวเกือบเท่ากับในปี 2559 และ 2560 ยิ่งไปกว่านั้นข้าวที่หน่วยงาน NFA เคยจำหน่ายในราคา 27 เปโซต่อกิโลกรัมในอดีตได้หายไปจากตลาดโดยสิ้นเชิง

นอกจากนี้ ผู้จัดการสหพันธ์เกษตรกรอิสระ FFF เรียกร้องให้ฝ่ายบริหารภายใต้รัฐบาลชุดใหม่ที่จะเข้ามาบริหารประเทศดำเนินการทบทวนกฎหมาย RTL อย่างจริงจังและควรแก้ไขกฎหมายตามความจำเป็น

ในอดีตที่ผ่านมา ฟิลิปปินส์ใช้ระบบการนำเข้าข้าวแบบการจำกัดเชิงปริมาณ (Quantitative Restrictions: QR) โดยรัฐบาลมอบหมายให้หน่วยงาน National Food Authority (NFA) ภายใต้กระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์เป็นผู้บริหาร การนำเข้าข้าวเพื่อความมั่นคงของประเทศเพียงหน่วยงานเดียว ต่อมาเมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2562 ฟิลิปปินส์ได้เปลี่ยนมาบังคับใช้กฎหมายเปิดเสรีนำเข้าข้าว (The Rice Tariffication Law) แทนการจำกัดการนำเข้าข้าวเชิงปริมาณ เพื่อหวังจะช่วยลดภาวะเงินเฟ้อและทำให้สินค้าข้าวซึ่งเป็นสินค้าบริโภคพื้นฐานหลักของประเทศ มีราคาต่ำลง โดยภายใต้การเปิดเสรีนำเข้าข้าว ฟิลิปปินส์กำหนดภาษีนำเข้าข้าวจากประเทศสมาชิกอาเซียน ในอัตราร้อยละ 35 และนอกประเทศอาเซียนในอัตราร้อยละ 40 (ในโควตา) และร้อยละ 50 (นอกโควตา) นอกจากนี้ มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาความสามารถทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมข้าวภายในประเทศ (RCEF) โดยจะจัดสรรเงินที่ได้จากการจัดเก็บภาษีนำเข้าข้าวจำนวน 1 หมื่นล้านเปโซต่อปี เป็นระยะเวลา 6 ปี โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมข้าวฟิลิปปินส์ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

หลังจากการบังคับใช้กฎหมายเปิดเสรีการนำเข้าข้าว ฟิลิปปินส์มีแนวโน้มการนำเข้าเพิ่มขึ้นและทำให้ฟิลิปปินส์กลายเป็นประเทศผู้นำเข้าข้าวรายใหญ่ของโลก โดยในปี 2562 ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าวรวม 2.77 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 55.19 จากปี 2561 ที่มีปริมาณนำเข้า 1.78 ล้านตัน และในปี 2564 มีปริมาณนำเข้าเพิ่มขึ้นเป็น 2.95 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 41.46 จากปี 2563 ที่มีปริมาณนำเข้า 2.09 ล้านตัน โดยเวียดนามครองส่วนแบ่งตลาดข้าวนำเข้ามากเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 84.52 รองลงมาได้แก่ เมียนมา (ร้อยละ 7.07) และไทย (ร้อยละ 5.10) ตามลำดับ

ทั้งนี้ กระทรวงการคลังฟิลิปปินส์พยายามออกมายืนยันว่ากฎหมายเปิดเสรีการนำเข้าเป็นประโยชน์โดยรวมต่อประเทศ โดยตั้งแต่บังคับใช้กฎหมายดังกล่าวทำให้ราคาข้าวในท้องตลาดมีแนวโน้มปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องและราคาปรับตัวลดลงสูงสุดในช่วง 6 ปีที่ผ่านมา รวมทั้งจากการทำวิจัยคาดว่าผู้บริโภคได้รับประโยชน์จากนโยบายการเปิดเสรีนำเข้าข้าวประมาณปีละ 197 พันล้านบาท

อย่างไรก็ตาม การบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวได้รับการต่อต้านอย่างหนักจากกลุ่มเกษตรกรชาวนาท้องถิ่น เนื่องจากการเปิดเสรีนำเข้าข้าว ทำให้มีข้าวนำเข้าราคาถูกเข้าสู่ประเทศจำนวนมาก ส่งผลให้ราคาข้าวเปลือกในประเทศตกต่ำลง โดยกลุ่มเกษตรกรชาวนาท้องถิ่นอ้างว่า กลุ่มคนที่ได้รับผลประโยชน์จากการเปิดเสรีนำเข้าข้าวไม่ใช่ผู้บริโภคชาวฟิลิปปินส์ แต่เป็นกลุ่มพ่อค้าคนกลาง ซึ่งในช่วงที่ผ่านมา กลุ่มพ่อค้าคนกลางในประเทศได้ใช้การนำเข้าข้าว เป็นเครื่องมือในกตราคารับซื้อข้าวเปลือกภายในประเทศ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวทำให้เกิดช่องว่างระหว่างราคาขายปลีกและราคาข้าวเปลือก และได้รับกำไรส่วนต่างไปค่อนข้างมาก แต่รัฐบาลภายใต้การบริหารของประธานาธิบดีดูเตอร์ต ยังคงเชื่อมั่นที่จะเดินหน้าบังคับใช้นโยบายเปิดเสรีนำเข้าข้าวต่อไป ซึ่งประธานาธิบดี ดูเตอร์ต มีกำหนดครบวาระดำรงตำแหน่งในวันที่ 30 มิถุนายน 2565 ที่จะถึงนี้

ทั้งนี้ ว่าที่รัฐบาลชุดใหม่ภายใต้การนำของว่าที่ประธานาธิบดีเฟอร์ดินานด์ มาร์กอส จูเนียร์ ผู้ชนะการเลือกตั้ง ได้ประกาศในช่วงระหว่างการรณรงค์หาเสียงว่า หากได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีคนใหม่จะทบทวนการบังคับใช้กฎหมายเปิดเสรีนำเข้าข้าว โดยจะเน้นการเพิ่มผลผลิตข้าวในประเทศและลดการพึ่งพาการนำเข้าข้าว โดยอาจจะพิจารณายกเลิกกฎหมายฉบับดังกล่าว เนื่องจากส่งผลกระทบต่อเกษตรกรชาวนาท้องถิ่น ทำให้ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องในรัฐบาลชุดปัจจุบันต่างออกมาพยายามชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของกฎหมายเปิดเสรี การนำเข้าข้าว และยังคง

ถือเป็นกฎหมายแบบอย่างที่ดีที่สุดที่จะสามารถช่วยเหลือทั้งเกษตรกรชาวนาและผู้บริโภคในระยะยาว ทั้งนี้ คงต้องติดตามว่านายเฟอร์ดินานด์ มาร์กอส จูเนียร์ ว่าที่ประธานาธิบดีคนใหม่จะกำหนดนโยบายด้านสินค้าข้าวอย่างไร และจะมีการประกาศยกเลิกการบังคับใช้กฎหมายเปิดเสรีการนำเข้าข้าวตามที่ประกาศไว้ตอนหาเสียงหรือไม่ ทั้งนี้ ต้องยอมรับว่าฟิลิปปินส์มีอุปสรรคในการเพิ่มผลผลิตข้าวในประเทศ ให้เพียงพอต่อความต้องการจากข้อจำกัดเรื่องพื้นที่เพาะปลูกและการประสพภัยพิบัติบ่อยครั้ง รวมทั้งการขาดแคลนการพัฒนาด้านเทคโนโลยีการเกษตร ทำให้การนำเข้าข้าวเป็นทางออกจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ของ รัฐบาลเพื่อเลี้ยงดูประชากรในประเทศ รวมทั้งกฎหมาย RTL ยังเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการเงินเพื่ออีกด้วย อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการส่งออกข้าวไทย ควรติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิดต่อนโยบายของ ว่าที่ประธานาธิบดีคนใหม่ของฟิลิปปินส์ เพื่อเตรียมการรองรับที่เหมาะสมต่อสถานการณ์ที่อาจเปลี่ยนแปลง ในอนาคต

ที่มา *Oryza.com* และ สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา

จีน

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศประจำกรุงปักกิ่ง รายงานว่า สำนักงานศุลกากรจีนได้รายงานปริมาณข้าวนำเข้าของจีนในเดือนเมษายน 2565 อยู่ที่ 596,289 ตัน โดยปริมาณเพิ่มขึ้นจากเดือนมีนาคม 2565 จำนวน 74,330 ตัน หรือเพิ่มขึ้น 14.2% (ปริมาณนำเข้าข้าวในเดือนมีนาคม 2565 จำนวน 521,959 ตัน)

ประเทศหลักที่จีนนำเข้าข้าวและปริมาณการนำเข้าในเดือนเมษายน 2565 ได้แก่ 1.อินเดียจำนวน 243,929 ตัน 2.ปากีสถานจำนวน 134,957 ตัน และ 3.ไทยจำนวน 45,856 ตัน

ทั้งนี้ ในเดือนเมษายน 2565 จีนนำเข้าข้าวสาร (พิกัดสินค้า 1006) จากไทยจำนวน 45,856 ตัน มูลค่าประมาณ 26.22 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้น 133.8% และ 77.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้วที่มีการนำเข้าจำนวน 19,612 ตัน มูลค่าประมาณ 14.768 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และในช่วง 4 เดือนแรกของปีนี้ (มกราคม-เมษายน 2565) จีนนำเข้าข้าวสาร (พิกัดสินค้า 1006) จากไทยจำนวน 294,385 ตัน มูลค่าประมาณ 164.405 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้น 84% และ 41.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้วที่มีการนำเข้าจำนวน 159,958 ตัน มูลค่าประมาณ 115.842 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

นายฟู หลิงฮุย โฆษกสำนักงานสถิติแห่งชาติ และผู้อำนวยการกรมวิเคราะห์สถิติเศรษฐกิจแห่งชาติ ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับผลกระทบและการรับมือของจีนเกี่ยวกับการเพิ่มขึ้นของราคาธัญพืชในตลาดโลก ซึ่งสถานการณ์การผลิตธัญพืชโดยรวมของจีนเป็นไปด้วยดีและมีความมั่นคง พร้อมมีแนวโน้มในอนาคตที่ดีด้วย ดังนี้

1.การผลิตธัญพืชในฤดูร้อนเป็นไปด้วยดีอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าปีที่ผ่านมาจะมีน้ำท่วมอย่างรุนแรงในบางพื้นที่แต่ด้วยสภาพอากาศที่ดีขึ้นในช่วงต้นปี ประกอบกับคำแนะนำในการปรับปรุงและสนับสนุนการเพาะปลูกข้าวสาลีในฤดูใบไม้ผลิ ปัจจุบันพื้นที่เพาะปลูกและผลผลิตข้าวสาลีจึงมีเพิ่มมากขึ้น

2.การหว่านเมล็ดในฤดูใบไม้ผลิที่ผ่านมาเป็นไปด้วยดี ทั้งสภาพอากาศ การจัดการด้านต่างๆ รวมถึงมาตรการในการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของ ปัจจุบันมณฑลเจียงซี หูหนาน กวางตุ้ง กว่างซี เป็นพื้นที่หลักในการเพาะปลูก เนื่องจากมีอุณหภูมิและความชื้นที่เหมาะสม

3.ผลกระทบโดยรวมจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 มีจำกัด จากข้อกำหนดในการเดินทางของผู้คน การขนส่งและการขายวัสดุทางการเกษตรที่ปิดกั้น จึงเป็นการป้องกันรักษากำลังการผลิตทางการเกษตรให้สามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคงและพื้นที่ตัวได้อย่างรวดเร็ว

4. การผลิตธัญพืชที่มีเสถียรภาพและมั่นคงตลอดปี โดยรัฐบาลมีมาตรการประกันราคาผลผลิตขั้นต่ำและค่าใช้จ่าย ให้เงินอุดหนุนเกษตรกรกรข้าวโพดและถั่วเหลือง พร้อมจัดสรรกองทุนบรรเทาผลกระทบจากค่าวัสดุทางการเกษตร ซึ่งปี 2564 ที่ผ่านมา ราคาผลผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ 824 หยวน / หมู่ (ประมาณ 0.4167 ไร่) ซึ่งเป็นระดับสูงสุดในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา

ทางด้านกระทรวงเกษตรและกิจการชนบทจีนเปิดเผยสถานการณ์นำเข้า-ส่งออกผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของประเทศจีนระหว่างเดือนมกราคม-ธันวาคม 2564 โดยมูลค่าการนำเข้าส่งออกผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรจีนรวมอยู่ที่ 1.018 แสนล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้น 9.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ในจำนวนนั้น มีมูลค่าการส่งออก 2.996 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้น 21.2% และมูลค่าการนำเข้า 7.185 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้น 5.5% ซึ่งถือว่าขาดดุลการค้า 4.189 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ ลดลง 3.5%

ทั้งนี้ ในช่วงเดือนมกราคม-เมษายน 2565 จีนนำเข้าธัญพืชทุกชนิดรวม 21.424 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 1.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยมีมูลค่าการนำเข้า 7.47 พันล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้น 23.2% และส่งออก 7.64 แสนตัน ลดลง 12.8% โดยมีมูลค่าการส่งออก 3.7 ร้อยล้านเหรียญสหรัฐ ลดลง 7.8%

ที่มา *Oryza.com* และ สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศประจำกรุงปักกิ่ง

ฮ่องกง

หน่วยงาน Trade and Industry Department ของฮ่องกง รายงานว่าในช่วง 5 เดือนแรกของปีนี้ (มกราคม-พฤษภาคม 2565) ฮ่องกงนำเข้าข้าวจากประเทศต่างๆรวมประมาณ 121,000 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 2.6% เมื่อเทียบกับปริมาณ 117,9 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2564 โดยนำเข้าจากไทยประมาณ 71,200 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 12.3% เมื่อเทียบกับ 63,400 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2564 (ประกอบด้วยข้าวขาว 1,500 ตัน ข้าวหอม 66,700 ตัน และข้าวชนิดอื่นๆ 3,000 ตัน) คิดเป็นส่วนแบ่งตลาด 58.8% ของปริมาณนำเข้าทั้งหมด (เพิ่มขึ้น 9.3% เมื่อเทียบกับส่วนแบ่งตลาดในช่วงเดียวกันของปี 2564 ซึ่งอยู่ที่ 53.8%) รองลงมาคือเวียดนามซึ่งฮ่องกงนำเข้าประมาณ 28,500 ตัน ลดลง 15.7% เมื่อเทียบกับ 33,800 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2564 (ประกอบด้วยข้าวหอม 26,200 ตัน ข้าวขาวและข้าวชนิดอื่นๆรวม 2,300 ตัน คิดเป็นส่วนแบ่งตลาด 23.6% ลดลง 17.8% เมื่อเทียบกับส่วนแบ่งตลาดในช่วงเดียวกันของปี 2564 ซึ่งอยู่ที่ 28.7%) ตามด้วยประเทศกัมพูชาประมาณ 5,200 ตัน (ส่วนแบ่งตลาด 4.3% โดยฮ่องกงนำเข้าข้าวจากกัมพูชาปริมาณลดลง 8.8% และสัดส่วนลดลง 10.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปี 2564) จีนประมาณ 8,900 ตัน เพิ่มขึ้น 12.66% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา (ส่วนแบ่งตลาด 7.4%) สหรัฐอเมริกาประมาณ 2,300 ตัน ลดลง 8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา (ส่วนแบ่งตลาด 1.9%) และประเทศอื่นๆ 4,900 ตัน เพิ่มขึ้น 6.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา (ส่วนแบ่งตลาด 4.0%)

สำหรับการส่งออก (Re-export) ไปยังประเทศอื่นในช่วง 5 เดือนแรกของปีนี้ (มกราคม-พฤษภาคม 2565) มีปริมาณ 4,354 ตัน ลดลง 78.0% เมื่อเทียบกับจำนวน 19,806 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยส่งไปยังมาเก๊าจำนวน 3,824 ตัน ลดลง 11.76% เมื่อเทียบกับจำนวน 4,334 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ส่งไปยังสหรัฐฯ 338 ตัน ลดลง 0.9% เมื่อเทียบกับ 341 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ส่งไปยังแคนาดา 59 ตัน ลดลง 3.3% เมื่อเทียบกับ 61 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยในช่วง 5 เดือนแรกฮ่องกงไม่มีการส่งออกข้าวไปยังประเทศจีน (ลดลง 100% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้วที่มีการส่งออกจำนวน 14,115 ตัน)

ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2565 อ่องกงมีจำนวนผู้เก็บสต็อกข้าวที่ได้จดทะเบียนแล้ว (Registered stockholders of rice) จำนวน 255 ราย และมีสถานที่เก็บรักษาข้าวที่ได้รับอนุมัติ (Approved rice storage places) จำนวน 145 แห่ง สำหรับการเก็บข้าวในสต็อก (Closing stock (excluding reserve stock)) อ่องกงมีข้าวอยู่ในสต็อก ณ เดือนพฤษภาคม 2565 รวม 15,700 ตัน และมีสต็อกสำรอง (Reserve stock for the import period) จำนวน 12,000 ตัน

สำหรับอัตราการบริโภคข้าวเฉลี่ยในปี 2020 อยู่ที่ประมาณ 40 กิโลกรัมต่อคนต่อปี เท่ากับปี 2019 แต่ลดลงประมาณ 14.89% เมื่อเทียบกับจำนวน 47 กิโลกรัมในปี 2011

ทางด้านราคาข้าวเฉลี่ยที่อ่องกงนำเข้าจากประเทศต่าง ๆ นั้น (Average Rice Import CIF (Cost Insurance Freight) Prices) ในเดือนพฤษภาคม 2565 ที่ผ่านมา ราคานำเข้าข้าวหอมจากไทย (Thai Fragrant) อยู่ที่ 6.75 เหรียญอ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) เพิ่มขึ้นจาก 6.34 เหรียญอ่องกงต่อกิโลกรัม ในเดือนก่อนหน้า ส่วนราคานำเข้าข้าวหอมจากเวียดนาม (Vietnamese Fragrant) อยู่ที่ 4.75 เหรียญอ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) ลดลงจาก 4.81 เหรียญอ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) ในเดือนก่อนหน้า และราคานำเข้าข้าวจากจีน (Chinese Yu Jien) อยู่ที่ 5.89 เหรียญอ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) เพิ่มขึ้นจาก 5.84 เหรียญอ่องกงต่อกิโลกรัม ในเดือนก่อนหน้า

ด้านราคาขายปลีกเฉลี่ย (Average Retail Prices) ในเดือนพฤษภาคม 2565 ที่ผ่านมา ราคาขายข้าวหอมจากไทย (Thai Fragrant) อยู่ที่ 13.87 เหรียญอ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) ลดลงจาก 13.89 เหรียญอ่องกงต่อกิโลกรัม ในเดือนก่อนหน้า ส่วนราคาขายข้าวหอมจากเวียดนาม (Vietnamese Fragrant) อยู่ที่ 11.0 เหรียญอ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) ลดลงจาก 11.15 เหรียญอ่องกงต่อกิโลกรัม ในเดือนก่อนหน้า และราคาข้าวของจีน (Chinese Yu Jien) อยู่ที่ 13.20 เหรียญอ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) เพิ่มขึ้นจาก 13.08 เหรียญอ่องกงต่อกิโลกรัม ในเดือนก่อนหน้า

ในปี 2564 อ่องกงนำเข้าข้าวจากประเทศต่าง ๆ รวมประมาณ 276,000 ตัน ลดลงประมาณ 6.7% เมื่อเทียบกับปริมาณ 295,800 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2563 โดยนำเข้าจากไทยประมาณ 151,000 ตัน ลดลงประมาณ 3.0% เมื่อเทียบกับ 155,700 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2563 (ประกอบด้วยข้าวขาว 4,100 ตัน ข้าวหอม 138,200 ตัน และข้าวชนิดอื่นๆ 8,700 ตัน) คิดเป็นส่วนแบ่งตลาด 54.7% ของปริมาณนำเข้าทั้งหมด (เพิ่มขึ้น 4.0% เมื่อเทียบกับส่วนแบ่งตลาดในช่วงเดียวกันของปี 2563 ซึ่งอยู่ที่ 52.6%) รองลงมาคือเวียดนามซึ่งอ่องกงนำเข้าประมาณ 75,100 ตัน ลดลง 3.8% เมื่อเทียบกับ 78,100 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2563 (ประกอบด้วยข้าวหอม 69,600 ตัน ข้าวขาวและข้าวชนิดอื่นๆรวม 5,500 ตัน คิดเป็นส่วนแบ่งตลาด 27.2% ลดลง 1.1% เมื่อเทียบกับส่วนแบ่งตลาดในช่วงเดียวกันของปี 2563 ซึ่งอยู่ที่ 26.4%) ตามด้วยประเทศกัมพูชาประมาณ 11,800 ตัน (ส่วนแบ่งตลาด 4.3% โดยอ่องกงนำเข้าข้าวจากกัมพูชาปริมาณลดลง 49.8% และสัดส่วนลดลง 46.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปี 2563) จีนประมาณ 20,700 ตัน เพิ่มขึ้น 4.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา (ส่วนแบ่งตลาด 7.5%) สหรัฐอเมริกาประมาณ 4,900 ตัน ลดลง 31.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา (ส่วนแบ่งตลาด 1.8%) และประเทศอื่นๆ 12,500 ตัน เพิ่มขึ้น 8.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา (ส่วนแบ่งตลาด 4.5%)

สำหรับการส่งออก (Re-export) ไปยังประเทศอื่นในปี 2564 (มกราคม-ธันวาคม 2564) มีปริมาณ 30,937 ตัน เพิ่มขึ้น 144.5% เมื่อเทียบกับจำนวน 12,651 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยส่งไปยังมาเก๊าจำนวน 10,178 ตัน เพิ่มขึ้น 4.5% เมื่อเทียบกับจำนวน 9,740 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ประเทศจีนจำนวน 17,415 ตัน เพิ่มขึ้น 1,293.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 1,250 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สหรัฐจำนวน 791

ตัน เพิ่มขึ้น 5.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 749 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา แคนาดา 198 ตัน ลดลง 49.5% เมื่อเทียบกับ 392 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา เป็นต้น

ที่มา Trade and Industry Department

อินเดีย

ภาวะราคาข้าวในสัปดาห์ที่ผ่านมาอยู่ในระดับทรงตัว ท่ามกลางภาวะความต้องการข้าวที่แข็งแกร่งจากการที่ผู้ซื้อข้าวจากต่างประเทศกังวลว่าอินเดียอาจจะจำกัดการส่งออกข้าวในอนาคต หลังจากที่รัฐบาลได้จำกัดการส่งออกข้าวสาลี และน้ำตาลไปแล้ว ในขณะที่ค่าเงินรูปีอ่อนค่าลงและระดับต่ำสุดในรอบหลายปี ส่งผลให้ราคาข้าวขึ้น 5% ทรงตัวอยู่ที่ระดับ 357-362 เหรียญสหรัฐต่อตัน เท่ากับเมื่อสัปดาห์ก่อน

สำนักข่าว The Indian Express รายงานว่า ในปีงบประมาณ 2021/22 (เมษายน 2564-มีนาคม 2565) ประเทศจีนนำเข้าข้าวจากอินเดียประมาณ 1.634 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 383% เมื่อเทียบกับจำนวนประมาณ 331,000 ตัน ในปี 2020/21 และคิดเป็นสัดส่วนประมาณ 7.7% ของปริมาณส่งออกข้าวของอินเดียในปี 2021/22 ที่ส่งออกได้ 21.21 ล้านตัน โดยประเทศจีนนำเข้าข้าวหักจากอินเดียประมาณ 1.576 ล้านตัน คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 97% ของการนำเข้าข้าวของจีนจากอินเดีย และทำให้ประเทศจีนเป็นผู้นำเข้าข้าวหักรายใหญ่ที่สุดของอินเดีย

อดีตประธานสมาคมผู้ส่งออกข้าวอินเดีย (the former president of All India Rice Exporters Association (AIREA)) ระบุว่า การที่ประเทศจีนนำเข้าข้าวเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีความต้องการนำไปใช้อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร เช่น เส้นก๊วยเตี๋ยว และอุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้น นอกจากนี้การที่ภาวะราคาข้าวโพดในตลาดโลกพุ่งสูงขึ้นยังเป็นแรงผลักดันให้ประเทศจีนต้องนำเข้าข้าวหักเพิ่มขึ้นเพื่อนำไปทดแทนข้าวโพดด้วย

ในปีงบประมาณ 2021/22 (เมษายน 2564-มีนาคม 2565) อินเดียส่งออกข้าวได้ประมาณ 21.21 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 19.3% เมื่อเทียบกับจำนวนประมาณ 17.779 ล้านตัน ในปี 2020/21 โดยส่งออกข้าวบาสมัติประมาณ 3.948 ล้านตัน ลดลงประมาณ 14.73% เมื่อเทียบกับจำนวนประมาณ 4.63 ล้านตัน ในปี 2020/21 ขณะที่การส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมัติ (Non-basmati rice) มีประมาณ 17.262 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 31.27% เมื่อเทียบกับจำนวนประมาณ 13.149 ล้านตัน ในปี 2020/21 โดยในจำนวนนี้เป็นข้าวหักประมาณ 3.864 ล้านตัน ซึ่งถูกส่งไปยังประเทศจีนประมาณ 1.576 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 476.4% เมื่อเทียบกับจำนวนประมาณ 0.273 ล้านตัน ในปี 2020/21

ทางด้านอธิบดีกรมข่าวกรองและสถิติเชิงพาณิชย์ (Directorate General of Commercial Intelligence and Statistics (DGCISS)) ระบุว่า ในปีงบประมาณ 2020/21 (เมษายน 2564-มีนาคม 2565) อินเดียส่งออกข้าวบาสมัติประมาณ 3.947 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 3.47 พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยปริมาณและมูลค่าลดลงประมาณ 14.73% และ 11.51% เมื่อเทียบกับจำนวนประมาณ 4.631 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 4.02 พันล้านเหรียญสหรัฐ ในปี 2020/21

โดยอินเดียส่งออกข้าวบาสมัติไปยัง 153 ประเทศ โดย 10 อันดับแรกประกอบด้วยประเทศ Iran, Saudi Arabia, Iraq, United Arab Emirates (UAE), Yemen, United States of America, Kuwait, United Kingdom, Oman และ Qatar โดยที่ประเทศ Iran นำเข้าประมาณ 0.998 ล้านตัน (เพิ่มขึ้น 33.53%) ตามด้วยประเทศ Saudi

Arabia จำนวนประมาณ 0.36 ล้านตัน (ลดลง 34.8%) ประเทศ Iraq จำนวนประมาณ 0.159 ล้านตัน (ลดลง 27.4%) เป็นต้น

สำนักข่าว Bloomberg รายงานโดยอ้างข้อมูลของกรมอุตุนิยมวิทยาอินเดีย (the India Meteorological Department) ว่า นับตั้งแต่เริ่มต้นฤดูฝน (ฤดูมรสุม) เมื่อวันที่ 1 มิถุนายนมาจนถึงวันที่ 13 มิถุนายน 2565 อินเดีย ได้รับน้ำฝนที่ตกลงมาในระดับที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอยู่ประมาณ 37% โดยพื้นที่ทางภาคตะวันตกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ของประเทศได้รับปริมาณน้ำฝนในระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ยปกติประมาณ 83%, 66% และ 39% ตามลำดับ ในขณะที่ทางภาคตะวันออก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้รับปริมาณน้ำฝนในระดับสูงกว่าค่าเฉลี่ยปกติประมาณ 2%

ทั้งนี้ ฤดูฝนอย่างเป็นทางการของอินเดียได้เริ่มขึ้นและมีผลกระทบต่อรัฐ Kerala ที่อยู่ทางภาคใต้ของประเทศ ตั้งแต่วันที่ 29 พฤษภาคม 2565 ซึ่งเร็วกว่าเวลาปกติ 2 วัน (ตามปกติฤดูฝนจะเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน ไปจนถึงสิ้นเดือนกันยายนของทุกปี)

ก่อนหน้านี้ กรมอุตุนิยมวิทยา (IMD) คาดการณ์ปริมาณฝนในปีนี้จะอยู่ในช่วงค่าเฉลี่ยปกติที่ระดับ 103% โดยจะมีการกระจายตัวไปทั่วประเทศในระดับที่ดี ซึ่งการพยากรณ์ที่ว่าปริมาณฝนจะอยู่ในเกณฑ์ที่ดีนั้นมีแนวโน้มที่ช่วยให้ผลผลิตข้าวในประเทศเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ กรมอุตุนิยมวิทยา (IMD) ได้กำหนดปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ยหรือปกติ (average or normal rainfall) ว่าอยู่ในช่วง 96% ถึง 104% ของค่าเฉลี่ย 50 ปีที่ระดับ 88 เซนติเมตร (ประมาณ 34 นิ้ว) สำหรับฤดูกาลในช่วง 4 เดือน (มิถุนายน-กันยายน) ซึ่งฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่เกิดขึ้นในทุกปีมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อภาคการเกษตรของอินเดีย

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงนิวเดลี รายงานว่า หลังจากรัฐบาลอินเดียระงับการส่งออกข้าวสาลีเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2565 ส่งผลให้กลุ่มผู้ค้าข้าวได้ทำการเพิ่มจำนวนการสั่งซื้อรวมไปถึงวางแผนการสั่งซื้อและการจัดส่งในระยะยาว เนื่องจากกลัวว่าอินเดียซึ่งเป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ของโลกจะระงับการส่งออกข้าวอีกครั้ง

โดยในช่วงสองสัปดาห์ที่ผ่านมาทางกลุ่มผู้ค้าข้าวได้ทำการลงนามสัญญาการส่งออกข้าวเป็นจำนวน 1 ล้านตัน และจะเริ่มการจัดส่งในเดือนมิถุนายนถึงเดือนกันยายน พร้อมทั้งเร่งทำการเปิดตราสารเครดิต (LCs) เพื่อเป็นการรับประกันว่าข้าวจะถูกส่งไปถึงผู้ซื้อถึงแม้ว่าทางการอินเดียจะระงับการส่งออกข้าวในอนาคต โดยนับตั้งแต่ต้นปีที่ผ่านมา ได้มีการสั่งซื้อข้าวจำนวนสูงถึง 9.6 ล้านตัน และได้ทำการขนส่งออกจากอินเดียแล้ว ซึ่งถือว่าเทียบเท่าปริมาณการส่งออกข้าวทั้งหมดของปี 2564

ทางนายอิมานชู อัครวาล กรรมการบริหาร Satyam Balajee หนึ่งในบริษัทส่งออกข้าวรายใหญ่ของอินเดียกล่าวว่า ผู้ค้าต่างชาติได้สั่งซื้อข้าวล่วงหน้าสำหรับ 3-4 เดือน พร้อมทั้งเปิดตราสารเครดิต จากยอดการสั่งซื้อจำนวนมากจากอินเดียสามารถลดอุปสงค์ข้าวจากเวียดนามและไทยที่เป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ของโลกที่ 2 และ 3 ตามลำดับ

ในเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมาทางอินเดียได้สร้างความแปลกใจโดยระงับการส่งออกข้าวสาลี ซึ่งประกาศนี้เกิดขึ้นเพียงไม่กี่วันหลังจากรัฐบาลได้ตั้งเป้าที่จะทำลายสถิติส่งออกในปี 2565 รวมไปถึงการจำกัดการส่งออกน้ำตาล ซึ่งอินเดียเป็นผู้ส่งออกน้ำตาลรายใหญ่ของโลกลำดับที่ 2 รองจากบราซิล ซึ่งจากการห้ามการส่งออกข้าวสาลีของอินเดียทำให้มีธัญพืชเป็นจำนวนมากค้างอยู่ที่ท่าเรือ เนื่องจากทางรัฐบาลจะอนุญาตการส่งออกสำหรับผู้ที่มีตราสารเครดิตเท่านั้น

นายกสมาคมผู้ส่งออกข้าวอินเดียกล่าว ผู้ซื้อทั่วโลกต่างจับจ้องข้าวอินเดียเนื่องจากข้าวอินเดียนั้นถูกกว่าคู่แข่งรายอื่นมากถึง 30% โดยตัวแทนจำหน่ายกล่าวว่า ข้าวขาว 5% ของอินเดียมีราคาอยู่ที่ 330-340 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) ซึ่งราคาต่ำกว่าราคาของไทยที่ 455-460 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน และต่ำกว่าเวียดนามที่ 420-425 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน โดยประเทศบังคลาเทศ จีน เบนิน แคมeroon เนปาล เซเนกัล และโตโกคือประเทศหลักที่นำเข้าข้าวขาวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมати (Non-Basmati Rice) จากอินเดีย

ทั้งนี้แม้ว่า Department of Food & Public Distribution ของอินเดียได้ออกมายืนยันว่าอินเดียยังมีปริมาณคลังข้าวเกินเพียงพอต่อการบริโภคในประเทศและราคาในประเทศอยู่ในภาวะปกติก็ตาม แต่ก็ยังทำให้ผู้ซื้อจากต่างประเทศเพิ่มคำสั่งซื้อและคาดการณ์ราคาข้าวในตลาดโลกอาจปรับตัวสูงขึ้นและไม่มั่นใจว่าอินเดียจะใช้มาตรการห้ามส่งออกหรือควบคุมการส่งออกข้าวในระยะต่อไปหรือไม่ เช่น กรณีห้ามส่งออกข้าวสาลีอย่างกะทันหันก่อนหน้านี้ ทั้งนี้ การออกมาตรการห้ามส่งออกข้าวสาลีของอินเดียเกิดจากปัจจัยหลายสาเหตุ อาทิ ราคาอาหารภายในประเทศปรับตัวสูงขึ้นจากอัตราเงินเฟ้อที่พุ่งสูงเป็นประวัติการณ์ เหตุการณ์ความขัดแย้งระหว่างรัสเซีย-ยูเครน การส่งออกที่ไม่มีการควบคุมก่อนหน้านี้ และผลผลิตข้าวสาลีในประเทศที่ผลิตได้น้อยลงจากคลื่นความร้อนในปีนี้ ซึ่งกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารในหลายประเทศ

ที่มา Oryza.com และ สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงนิวเดลี

บังคลาเทศ

มีรายงานว่า จากการที่มีฝนตกลงมาอย่างหนักในพื้นที่บางส่วนของประเทศซึ่งทำให้เกิดน้ำท่วมตามมานั้น กระทรวงเกษตรได้ประมาณการว่าอาจจะมีพืชผลทางการเกษตรที่เป็นผลผลิตข้าวประมาณ 300,000 ตัน ได้รับความเสียหาย

ขณะที่เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว รัฐมนตรีกระทรวงอาหารกล่าวว่าบังกลาเทศจะอนุญาตให้ผู้ค้าเอกชนนำเข้าข้าวได้ โดยคาดว่าข้าวส่วนใหญ่จะมาจากอินเดีย โดยการขนส่งมาทางถนนเนื่องจากมีต้นทุนราคาที่สามารถแข่งขันได้

ทั้งนี้ เว็บไซต์ Financial Express รายงานว่า รัฐบาลบังกลาเทศมีแนวโน้มที่จะลดภาษีนำเข้าข้าวจากปัจจุบันที่อัตรา 62.5% ลงเหลือ 0% เพื่อส่งเสริมให้ผู้นำเข้าเอกชนนำเข้าข้าวจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามที่จะรักษาเสถียรภาพราคาข้าวในประเทศ

ที่มา Oryza.com

อิรัก

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า รัฐสภาอิรักได้ผ่านร่างกฎหมายอาหารฉุกเฉินที่อนุญาตให้รัฐบาลโอนเงินสาธารณะเพื่อตอบสนองความต้องการเร่งด่วนด้านความมั่นคงด้านอาหาร ซึ่งการพิจารณาในครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของความพยายามของรัฐบาลในการฟื้นฟูจากความเสียหายที่เกี่ยวข้องกับการระบาดของ COVID-19

กฎหมายฉุกเฉินเพื่อความมั่นคงและการพัฒนาด้านอาหาร (The Emergency Law for Food Security and Development) ได้อนุญาตให้รัฐบาลสามารถจัดสรรเงินจำนวน 25 ล้านล้านดinars อิรัก (ประมาณ 17.14 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ) เพื่อจัดซื้อข้าว ข้าวสาลี ก๊าซและพลังงาน จ่ายเงินเดือน ฯลฯ

ที่มา Oryza.com

สหภาพยุโรป

สหภาพยุโรป (the European Union; EU) รายงานว่า การนำเข้าข้าวในปีการตลาด (Marketing year) 2021/22 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2564-31 สิงหาคม 2565) ในช่วงวันที่ 1 กันยายน 2564-14 มิถุนายน 2565 มีการนำเข้าข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 1,173,483 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 37.62% เมื่อเทียบกับจำนวน 852,698 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 259,069 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 82.98% เมื่อเทียบกับจำนวน 141,582 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้า 914,414 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 28.59% เมื่อเทียบกับจำนวน 711,116 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับข้าวหักนั้น มีการนำเข้าปริมาณ 472,542 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 85.76% เมื่อเทียบกับจำนวน 254,379 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 14 มิถุนายน 2565 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าว 39,628 ตัน โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2564-14 มิถุนายน 2565 ประเทศต่างๆที่นำเข้าข้าวประกอบด้วย อิตาลี 202,432 ตัน ฝรั่งเศส 185,830 ตัน เนเธอร์แลนด์ 169,620 ตัน สเปน 157,120 ตัน โปแลนด์ 100,588 ตัน เยอรมนี 64,591 ตัน เบลเยียม 63,026 ตัน โปรตุเกส 61,428 ตัน บัลแกเรีย 55,286 ตัน สาธารณรัฐเชค 29,177 ตัน สวีเดน 27,636 ตัน ไอร์แลนด์ 12,381 ตัน เดนมาร์ก 8,512 ตัน ลิทัวเนีย 7,636 ตัน ออสเตรีย 4,580 ตัน สโลวาเกีย 4,407 ตัน โรมานี 4,170 ตัน ฟินแลนด์ 3,804 ตัน ไชปรัส 3,736 ตัน ฮังการี 2,981 ตัน มอลต้า 1,981 ตัน กรีซ 1,699 ตัน เป็นต้น

ทั้งนี้ การนำเข้าข้าวของปีการตลาด (Marketing year) 2021/22 ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2564-13 มิถุนายน 2565 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) จากปากีสถานจำนวน 151,411 ตัน ลดลง 5.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกายอานาจำนวน 43,873 ตัน ลดลง 22.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอูรุกวัย 42,786 ตัน เพิ่มขึ้น 56.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอาร์เจนตินา 41,378 ตันเพิ่มขึ้น 207.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากจีนจำนวน 26,448 ตันเพิ่มขึ้น 238.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) มีการนำเข้าจากเมียนมาร์จำนวน 214,379 ตัน เพิ่มขึ้น 178.0% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากไทยจำนวน 136,156 ตัน เพิ่มขึ้น 26.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 125,265 ตัน เพิ่มขึ้น 54.0% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากปากีสถาน 74,234 ตัน ลดลง 9.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอินเดียจำนวน 66,932 ตัน ลดลง 8.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ส่วนในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) มีการนำเข้าจากเมียนมาร์จำนวน 331,722 ตัน เพิ่มขึ้น 177.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอินเดียจำนวน 23,909 ตัน เพิ่มขึ้น 55.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 21,825 ตัน เพิ่มขึ้น 51.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอูรุกวัยจำนวน 18,796 ตัน เพิ่มขึ้น 101.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากไทยจำนวน 16,572 ตัน เพิ่มขึ้น 55.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ประเทศในสหภาพยุโรปที่นำเข้าข้าวชนิดต่างๆ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2564-13 มิถุนายน 2565 ในกลุ่มข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น สเปน 78,420 ตัน เบลเยียม 72,053 ตัน เนเธอร์แลนด์ 71,269 ตัน โปรตุเกส 52,741 ตัน อิตาลี 44,388 ตัน บัลแกเรีย 26,359 ตัน

ฝรั่งเศส 23,613 ตัน โปแลนด์ 20,049 ตัน เยอรมนี 5,326 ตัน เดนมาร์ก 1,887 ตัน กรีซ(EL) 1,414 ตัน ลิทัวเนีย 586 ตัน เป็นต้น

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น เนเธอร์แลนด์ 138,920 ตัน ฝรั่งเศส 133,041 ตัน อิตาลี 120,662 ตัน สเปน 63,932 ตัน เยอรมนี 46,588 ตัน โปแลนด์ 40,478 ตัน เบลเยียม 38,732 ตัน บัลแกเรีย 31,547 ตัน สาธารณรัฐเชค 28,040 ตัน สวีเดน 24,844 ตัน ลิทัวเนีย 8,289 ตัน ไอร์แลนด์ (IE) 8,024 ตัน กรีซ (EL) 6,502 ตัน เดนมาร์ก 6,23 ตัน โปรตุเกส 5,797 ตัน สโลวีเนีย (SI) 4,196 ตัน ออสเตรีย 3,832 ตัน ฟินแลนด์ 3,626 ตัน ไชปรัส (CY) 3,380 ตัน โรมาเนีย (RO) 3,358 ตัน โครเอเชีย (HR) 2,877 ตัน ฮังการี (HU) 1,966 ตัน มอลต้า 1,751 ตัน เป็นต้น

ในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น เบลเยียม 313,189 ตัน สเปน 54,175 ตัน เนเธอร์แลนด์ 31,771 ตัน ฝรั่งเศส 19,811 ตัน อิตาลี 12,854 ตัน โปแลนด์ 7,437 ตัน เยอรมนี 2,871 ตัน ลิทัวเนีย 2,466 ตัน ไอร์แลนด์ (IE) 1,932 ตัน โปรตุเกส 1,846 ตัน บัลแกเรีย 865 ตัน สาธารณรัฐเชค 617 ตัน ฟินแลนด์ (FI) 577 ตัน เป็นต้น

ขณะที่การส่งออกข้าวนั้น ประเทศในสหภาพยุโรปที่ส่งออกข้าวชนิดต่างๆ (ข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2564-13 มิถุนายน 2565 เช่น อิตาลี 133,399 ตัน สเปน 41,849 ตัน เบลเยียม 18,937 ตัน โปรตุเกส 18,280 ตัน เนเธอร์แลนด์ 18,183 ตัน กรีซ (EL) 15,444 ตัน บัลแกเรีย 5,669 ตัน ลิทัวเนีย 4,918 ตัน เยอรมนี 3,532 ตัน สาธารณรัฐเชค 2,571 ตัน โปแลนด์ 2,344 ตัน โรมาเนีย 2,336 ตัน ฝรั่งเศส 1,646 ตัน เดนมาร์ก 807 ตัน เป็นต้น และในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น อิตาลี 3,046 ตัน เบลเยียม 2,847 ตัน เนเธอร์แลนด์ 2,169 ตัน สเปน 1,620 ตัน โปรตุเกส 839 ตัน กรีซ (EL) 796 เป็นต้น

ที่มา *Oryza.com*

อาร์เจนติน่า

สถาบัน Instituto Nacional de Estadística y Censos รายงานว่า ในเดือนเมษายน 2022 อาร์เจนติน่าส่งออกข้าวประมาณ 44,915 ตัน ลดลงประมาณ 163.43% เมื่อเทียบกับจำนวน 17,050 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีก่อน และเพิ่มขึ้นประมาณ 1.15% เมื่อเทียบกับเดือนมีนาคม 2022 ที่ส่งออกได้ 44,403 ตัน โดยชนิดข้าวที่ส่งออกในเดือนเมษายน 2022 ประกอบด้วย ข้าวขาวจำนวน 16,582 ตัน ข้าวกล้องที่ไม่ใช่ข้าวหนึ่ง (brown rice, non-parboiled) จำนวน 26,952 ตัน ข้าวหักจำนวน 696 ตัน และข้าวหนึ่ง 685 ตัน

ในช่วง 4 เดือนแรกของปี 2022 (มกราคม-เมษายน 2565) อาร์เจนติน่าส่งออกข้าวได้ประมาณ 121,821 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 12.34% เมื่อเทียบกับจำนวน 108,439 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยชนิดข้าวที่ส่งออกประกอบด้วย ข้าวขาวจำนวน 59,386 ตัน ข้าวกล้องที่ไม่ใช่ข้าวหนึ่ง (brown rice, non-parboiled) จำนวน 56,725 ตัน ข้าวหนึ่ง (parboiled) จำนวน 1,938 ตัน และข้าวหักจำนวน 3,771 ตัน

ในปี 2021 ที่ผ่านมา (มกราคม-ธันวาคม 2021) อาร์เจนติน่าส่งออกข้าวได้ประมาณ 413,779 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 21% เมื่อเทียบกับจำนวน 342,154 ตัน ในปี 2020 ซึ่งชนิดข้าวที่ส่งออกประกอบด้วย ข้าวขาวจำนวน 277,044 ตัน ข้าวกล้องที่ไม่ใช่ข้าวหนึ่ง (brown rice, non-parboiled) จำนวน 111,616 ตัน ข้าวกล้องที่เป็นข้าวหนึ่ง (brown rice, parboiled) จำนวน 359 ตัน และข้าวหักจำนวน 24,760 ตัน

ที่มา *Oryza.com*